

mit Spørgsmaal om, hvilke Love der kan nævnes for de andre Ministeriers Vedkommende, som svarer til den, vi her behandler. Der findes ikke en tilsvarende Lov, hvorefter der gives Tilskud af lignende Art til andre Erhverv. Det ærede Medlem vil ikke kunne nævne mig noget Eksempel derpaa. Jeg vil derfor endnu en Gang rette det Spørgsmaal til ham; om han vil sige mig, hvor de Nedsættelser kan tages, som kan sammenlignes med dem, her er Tale om? Kan det ærede Medlem nævne saadanne Tilfælde, vil jeg finde det naturligt, at man ogsaa tager dem op til Undersøgelse, men kan han det ikke, kan det ærede Medlem ikke kræve Nedsættelser af lignende Art paa andre Omraader.

Endelig sagde det ærede Medlem, at han heller ikke kunde gaa med til Forslaget, fordi Landbruget paa Finansloven fik for faa Bevillinger i Forhold til andre Erhverv. Dette er ikke rigtigt. Hvis det ærede Medlem vil gaa Finansloven igennem og undersøge, hvad Landbruget faar af Bevillinger, vil han se, at Landbruget faar ca. 4 Mill. Kr., d. v. s. ca. 8 Gange saa stort et Beløb, som samtlige andre Erhverv her i Landet faar. Naar det er Tilfældet, synes jeg, at en Landmand ikke kan staa op og sige, at Landbruget er blevet stiftmoderligt behandlet paa Finansloven, ikke bliver behandlet saa godt af Rigsdagen som de andre Erhverv. Jeg kan heller ikke tro, at det ærede Medlem kan opretholde en saadan Stilling, at han her paa et enkelt Punkt vil bevare den tidligere Bevilling i Modsætning til andre lige saa nødvendige Bevillinger ikke alene til Landbruget, men ogsaa til andre Erhverv.

Jensen (Aale): Det lyder noget underligt for mig, naar Ordførerne for de to Partier, som ikke alene her i Rigsdagen, men ude i Landet og i hele deres Presse kræver Nedgang for andre, Nedgang i Tilskuddene, her staar op og siger: Dette kan vi ikke gaa med til, vi maa vente. Hvorfor skal det være Landbruget, der skal gaa foran? o. s. v. o. s. v. Jeg tror, at der, naar man ude i Landet vil tale om Nedsækering, ikke længer vil være saa god Bund i den Agitation. Ærede Medlemmer vil møde det Spørgsmaal: Hvorfor gik I ikke med den Gang, I havde Lejlighed til at vise Vejen, ved at nedskære paa Steder, hvor der udmærket godt kunde nedskæres, uden at de paagældende Formaalkom til at lide derved? Jeg tror ikke, de ærede Medlemmer vil finde saa god Ørenlyd for deres Nedsækningspoli-

tik som hidtil, for vil man virkelig noget, maa man selv gaa foran og ikke skubbe alle de andre foran sig.

Den ærede Ordfører for Venstre mente, at vi havde fat i den forkerte Ende, naar vi talte om, at Dyrskuerne ikke længer har saa stor Betydning, som de har haft. Det sete afhænger naturligvis af Øjnene, der ser, og det ærede Medlem maa altsaa se saaledes paa det, at Dyrskuerne har samme Betydning som hidtil. Jeg er imidlertid af den modsatte Anskuelse; jeg mener, der er mange andre og bedre Maader at fremhjelpe Avlen paa end gennem Dyrskuer. Jeg skal ingenlunde bestride, at Dyrskuerne har haft deres store Mission, den Gang man ikke havde andre Maader at fremhjelpe Husdyravlen paa, men nu har man, som sagt, mange andre Maader, og dem gives der Tilskud til. Tilskud kunde være berettiget til Dyrskuer som til saa mange andre Ting i Begyndelsen, men kan de ikke hjelpe sig selv nu, er det vist ikke for tidligt at ophøre med at holde Dyrskuer.

Det ærede Medlem anser det for uheldigt at formindske Tilskuddet til Hesteavl netop nu, da Hesteavlens ikke har saa gode Kaar. Hvis det kun var det, at man ikke havde saa god Afsætning for sine Heste, og hvis man ansaa den Hest, vi nu har, for den Type, man skulde have frem, kunde der være nogen Mening i det ærede Medlems Tale; men det ærede Medlem ved saa godt som alle andre, at den Hest, vi nu har, efter alle Solemærker at dømme ingen Fremtid har for sig, saa hvis der skal være Mening i at give store Tilskud til Hesteavlens, maa man arbejde hen til at faa en Hest, som passer, og ikke en saadan — hvad Udtryk skal jeg bruge — Klodsmajor — uden at jeg vil haane Militæret; den store Hest, vi nu har, har vi ingen Brug for ude i Landbruget.

Jeg skal ikke komme ind paa en Omtale af de 35 000 Kr. — det Spørgsmaal har den højtærede Landbrugsminister været inde paa, og det faar de to Herrer afgøre med hinanden; men jeg paaskønner virkelig den Velvillie hos det ærede Medlem, at han vil spare de 35 000 Kr., som man ved ikke vil blive brugt. Det er omtrent som at rejse en Bank af den Kapital, der er tabt.

Den ærede Ordfører for det radikale Venstre har Ret, naar han siger, at Pengenes Værdi er steget. Man kan faa lige saa meget, ja mere for Pengene i Aar, end man fik i Fjor. Men saa siger den ærede Ordfører for Venstre: Hvis alle andre vil nedskære, vil jeg ogsaa være med. Det kan dog ikke have undgaaet det ærede Medlems Opmærksom-